

РЕШЕНИЕ

№ 10046

гр. С., 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря Н.

като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело №
2022111.5825 по описа за 2022 година

Предявени са искиове по чл. 422, ал. 1 вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК вр. с чл. 92, ал. 1 и чл. 86, ал. 1, изр. първо ЗЗД от Дирекция „У., код по БУЛСТАТ . срещу „Д., ЕИК ., за установяване на следните вземания: сумата 12 300,00 лева (дванадесет хиляди и триста лева), представляваща вземане за начислена неустойка по чл. 14 от договор за обществена поръчка, ведно със законна лихва за период от 03.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 146,92 лева (сто четиридесет и шест лева и 92 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 22.12.2022 г. до 02.02.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по ч. гр. д. № 5 500/2022 г. на СРС, 153 състав.

Ищецът твърди, че между страните е сключен договор за обществена поръчка № . г. с предмет „Следгаранционно обслужване на леки автомобили с марките „Б.“, с който ответникът се е задължил да извършва ремонти, при които не се налага демонтаж на основни агрегати и възли, в срок до 7 работни дни от приемането на автомобил в сервиза. Също така ищецът твърди, че е изпратил заявка № ./30.06.2021 г. за следгаранционно обслужване на автомобил с рег. № ., като последният е приет в сервиз на ответника на същата дата. Сочи, че автомобилът е предаден на ищеца на 10.11.2021 г. – със 123 дни закъснение. В резултат от забавеното изпълнение ищецът твърди, че има право на неустойка в размер на 0,05% от общата цена на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 20% от общата цена на договора. Сочи, че с покана № .02.12.2021 г. ищецът е дал срок от 10 работни дни за доброволно плащане на неустойката от ответника, като последният е получил поканата на 09.12.2021 г. Твърди, че сумата не е платена в указания срок, с оглед което се дължи законна лихва, считано от 22.12.2021 г.

В законоустановения срок ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен. Твърди, че цената на иска е неправилно определена. Също така сочи, че вземането за неустойка не е възникнало, тъй като не е изпратена покана за доброволно изпълнение. Ответникът твърди, че е бил в обективна невъзможност да изпълни навреме поради непреодолима сила, породена от извънредната епидемична обстановка. Според ответника не е налице уговорен краен срок за изпълнение на процесната заявка, тъй като автомобилът бил с минимална остатъчна стойност. Соци, че обективираното в заявката не съответства на фактически установеното и изпълненото от него. Твърди се, че в приемо-предавателния протокол, екземпляр на ответника, не е вписана претенция за забава. Прави се възражение за прекомерност на неустойката. Твърди се, че в договора е налице неравноплавна клауза.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

От представения по делото Договор за обществена поръчка № . г. се установява, че на 29.10.2020 г. е сключен договор за обществена поръчка между Дирекция „У.“ (Д.), в качеството си на възложител, и „Д., в качеството си на изпълнител, по силата на който „Д. се е задължило на свой риск да извършва следгаранционно обслужване на моторните превозни средства, посочени в предложението за изпълнение на поръчка с предмет „Следгаранционно обслужване на леки автомобили от марките „Б.“ “.

Съгласно чл. 1, ал. 3 от договора следгаранционното обслужване включва технически прегледи, проверки и обслужване на МПС съгласно техническото предложение на изпълнителя и ремонти в сервизни условия при възникнали повреди, счупвания и аварии, както и основни (планови) ремонти на МПС и други дейности, свързани с възстановяване работоспособността и техническата изправност на автомобилите.

Според чл. 1, ал. 4 от договора обемът на следгаранционното обслужване и ремонтите се конкретизира за всеки отделен случай чрез подаване на писмена заявка до изпълнителя от оторизирани от възложителя лица в рамките на срока на действие и общата стойност на договора.

В чл. 2, ал. 1 е предвидено, че срокът на действие на договора е 24 месеца, считано от датата на подписването му. Съгласно чл. 2, ал. 2 срокът за приемане на превозно средство в сервиз на изпълнителя в работни дни е до 24 часа, считано от датата на получаване на заявката от възложителя. В чл. 2, ал. 3 е уговорено, че срокът за извършване на техническо обслужване, диагностика, регулировка (основни и спомагателни агрегати, при които не се налага демонтаж на агрегати и възли) е до 3 работни дни от приемането на МПС в сервиза на изпълнителя, а съгласно чл. 2, ал. 4 срокът за ремонти, при които не се налага демонтаж на основни агрегати и възли е до 7 работни дни от приемането на МПС. Срокът за основни ремонти, при които се изисква

демонтаж на основни агрегати и основен ремонт на двигателя е 20 работни дни от приемането на МПС. В чл. 2, ал. 6 е предвидено, че при предаване на автомобила в сервизна база се съставя протокол, подписан от представители на двете страни.

В чл. 10, ал. 2 е уговорено, че при приемане на работата и връщане на автомобил се подписва двустранен предавателно-приемателен протокол, в който се отбелязват номера и датата на заявката и евентуално претенции към извършеното от страна на представителите на възложителя.

Съгласно чл. 12, ал. 1 общото възнаграждение на изпълнителя е в размер на 200 000 лв. с включен ДДС. В чл. 13 е предвидено, че възложителят заплаща на изпълнителя дължимото възнаграждение за всяка извършена дейност по един от следните начини – с банков превод в рамките на 30 календарни дни след извършена услуга и срещу предоставена фактура и двустранно подписан приемно-предавателен протокол или с акредитив.

Съгласно чл. 14 от договора при забава на изпълнение на задължение по договора изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,05 % от общата цена по договора за всеки просрочен ден, но не повече от 20 % от общата цена, като в чл. 20 е предвидено, че страните запазват правото си да търсят обезщетение за вреди по общия ред, ако тяхната стойност е по-голяма от изплатените неустойки по договора. В чл. 19 е предвидено, че за дължимия размер на съответната неустойка по договора изправната страна съставя протокол и го предоставя на неизправната. В срок от 10 работни дни, считано от датата на протокола, неизправната страна превежда по посочената банкова сметка дължимата сума.

Съгласно чл. 21, ал. 3 от договора страната, която се позовава на форсмажорно обстоятелство, трябва в 3-дневен срок от настъпването му писмено да уведоми другата страна. При неизпълнение на това задължение страната няма право да се позовава на форсмажорно обстоятелство.

От представена по делото Заявка № ./30.06.2021 г. се установява, че на 30.06.2021 г. възложителят чрез В., упълномощен да подава заявки съгласно представено по делото пълномощно, е подал заявка до „Д. за ремонт на автомобил Б. с ДК № ., рама № ., в която е посочено „забива на 2500 обр/м /диагностика двигател/“. От представено свидетелство за регистрация на автомобила се установява, че същият е с дата на първа регистрация от 01.01.2000 г.

От представения по делото приемно-предавателен протокол се установява, че на 30.06.2021 г. В., действащ от името на възложителя, е предал на К., управител на изпълнителя „Д., автомобил с марка „Б.“, модел .D, С ДКН № ., по заявка № ..

От представен по делото от ищеца приемно-предавателен протокол се установява, че на 10.11.2021 г. К., управител на изпълнителя „Д., е предал на В., действащ от името на възложителя, автомобил с марка „Б.“, модел .D, С

ДКН № ., по заявка № . след извършен ремонт. В протокола възложителят по обществената поръчка е посочил: „не е спазен срокът за ремонт-забава“. Ответникът също е представил описания приемо-предавателен протокол, но в него не е посочено от възложителя неспазването на срока за ремонт и тази част от протокола е непопълнена.

Представена е справка за начислена неустойка за забава със 123 дни по договор за обществена поръчка № . г. съгласно фактура № ./16.11.2021 г. в размер на 100 лв. на ден или общо 12 3000 лв.

Представено е писмо с .02.12.2021 г. от възложителя Д. към .Р до изпълнителя „Д., от което се установява, че възложителят е уведомил изпълнителя за начислена на основание чл. 14 от договора неустойка в размер на 12 300 лв. и е дал на основание чл. 19 от договора срок от 10 работни дни, считано от датата на получаване на уведомлението да заплати дължимата сума. От представена по делото обратна разписка се установява, че писмото е получено от изпълнителя на 07.12.2021 г. Към писмото е приложен и представен протокол за дължима неустойка в размер на 12 300 лв.

От представена обобщена справка на изпълнителя за брой отремонтирани автомобили по договор за обществена поръчка № . г. се установява, че общият брой на ремонтираните по договора МПС е 95, а общо платената сума по договора е 199 924,10 лв.

От представена Фактура № ./16.11.2021 г. , издадена от „Д. се установява, че общата стойност на заявления за ремонт със заявка № . автомобил е в размер на 1 861,80 лв. с ДДС. От представено Авио за преводно нареждане № ./03.12.2021 г. се установява, че на 03.12.2021 г. сумата е платена от възложителя на изпълнителя.

От представено Писмо от Д. към .Р с изх. рег. № ./30.03.2022 г., получено от „Д. на 30.03.2022 г., се установява, че възложителят е уведомил изпълнителя, че при подаване на заявка и при приемане на автомобила в сервиза следва да се извърши диагностика и да се издаде калкулация/проформа фактура с необходимите резервни части, които са за подмяна, след което да се уведоми ползвателя на автомобила за потвърждаване извършването на ремонта. При необходимост от подмяна на допълнителни резервни части и консумативи, които не са описани в калкулацията/проформа фактурата следва да се информира съответната структура и след потвърждение да се предприемат действия за подмяната им. Посочено е още, че считано от 01.04.2022 г. ще се използват нови бланки за заявка и приемо-предавателни протоколи, утвърдени от възложителя.

Представено е писмо от „М. с изх. № ./08.06.2022 г., с което „М. е уведомило „Д., че в периода 2021 г.-2022 г. е било налице епизодично нарушаване на доставките към „М. поради смущения в глобалните вериги за доставки.

Представено е писмо от „Т. от 06.07.2020 г., с което „Т. е уведомило „Д.

във връзка със сключения между тях договор за покупко-продажба на авточасти, че с оглед въвеждането на извънредното положение има забавяне на доставките или откази за изпълнение на поръчките от доставчици и партньори на „Т..

Представено е писмо от „И. от 07.06.2020 г., с което „И. е уведомило „Д. във връзка със сключения между тях договор за покупко-продажба на авточасти от 05.10.2015 г., че с оглед извънредното положение в страната има забавяния на доставките на всички клиенти на дружеството, включително и на „Д..

От представена заповед № Из-305/21.02.2. г. за утвърждаване на вътрешни правила за организация на експлоатацията, материално-техническото осигуряване и отчетността на пътните превозни средства, плавателната и летателната техника на .Р, Вътрешни правила и Приложение № 19 към чл. 83, ал. 1 от вътрешните правила се установява, че извън щата се извежда техника, за която са изпълнени условията за подмяна съгласно списък за пробези и срокове за подмяна на автомобили и специална техника (приложение № 19). Съгласно чл. 83 от вътрешните правила за пробезите и срокове за експлоатация на автомобили и специална техника в .Р до подмяната им с нови се определят норми съгласно списък (приложение № 19), а подмяната се разрешава само ако е налице един от двата критерия – преминал срок на експлоатация или изминат пробег. От Приложение № 19 се установява, че за леки автомобили пробегът е 200 000 кв., а срокът за експлоатация 12 години, след което следва да се подмени.

От приетата СТЕ се установява, че за периода от 29.10.2020 г. до 09.07.2021 г. по договор за обществена поръчка № . г. „Д. е издало 53 бр. фактури на обща стойност 116 033,24 лв., редовно осчетоводени при Д., а платените фактури към 09.07.2021 г. са общо в размер на 113 850,00 лв., като наличната сума по договора към 09.07.2021 г. е в размер на 85 150,00 лв. Установява се също, че размерът на неустойката за забава за периода от 10.07.2021 г. до 10.11.2021 г. върху оставащата по договора сума от 85 150,00 лв. е в размер на 5 298,22 лв. Размерът на неустойката за забава за периода от 10.07.2021 г. до 10.11.2021 г. върху платената от възложителя сума за ремонта 1 861,80 лв. е в размер на 114,50 лв. Установява се, че съгласно счетоводния амортизационен план на автомобил с марка „Б.“ ., с рег. № . към 31.12.2021 г. на Д.-Р, датата на завеждане в експлоатация на автомобила е 05.11.2015 г., а отчетната му стойност е 2500 лв. Към 31.12.2021 г. балансовата (остатъчната) стойност на автомобила е 1 250,20 лв.

От приобщена към настоящото дело преписка по ч. гр. д. № 5500/2022 г. по описа на СРС се установява, че на 04.02.2022 г. ищецът в настоящото производство е подал заявление по чл. 417 ГПК. На основание чл. 418 ГПК е издадена на 15.03.2022 г. заповед за незабавно изпълнение на парично задължение за сумата 12 300 лв., представляваща вземане за начислена неустойка по чл. 14 от договор за обществена поръчка, ведно със законна

лихва за периода от 03.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 146,92 лв., представляваща мораторна лихва за период от 22.12.2022 г. до 02.02.2022 г., както и държавна такса в размер на 248,94 лв., допълнена със заповед от 30.03.2022 г. със сумата от 50 лв. юрисконсултско възнаграждение. В законоустановения срок е постъпило възражение на ответника срещу заповедта, както и искане за спиране на изпълнението. В следствие на това ищецът е предявил настоящия установителен иск.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

За уважаване на иска по чл. 92, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на облигационно отношение, по което ищецът е изправна страна, валидно уговорена в договора клауза за неустойка, изпращането на заявка № ./30.06.2021 г. за следгаранционно обслужване на автомобил с рег. № . и приемането му в сервиз на ответника, забава на отремонтирането му, както и размер на претендираната неустойка.

В хода на делото безспорно се установява, а и между страните не се спори, че на 29.10.2020 г. между възложителя Дирекция „У.“ (Д.) към .Р и изпълнителя „Д. е сключен договор за обществена поръчка № . г., по силата на който изпълнителят се е задължил да извършва следгаранционно обслужване на леки автомобили от марките „Б.“ срещу задължението на възложителя да му плати възнаграждение.

Процесният договор за обществена поръчка е търговска сделка и за него се прилагат общите разпоредби на ТЗ и ЗЗД.

Съгласно чл. 14 от договора при забава на изпълнение на задължение по договора изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,05 % от общата цена по договора /200 000 лв./ за всеки просрочен ден /100 лв. на ден/, но не повече от 20 % от общата цена /40 000 лв./, като в чл. 20 е предвидено, че страните запазват правото си да търсят обезщетение за вреди по общия ред, ако тяхната стойност е по-голяма от изплатените неустойки по договора. Така уговорената неустойка се характеризира като мораторна зачетна неустойка.

В мотивите на Тълкувателно Решение от 15.06.2010 г. по тълк. д. № 1/2009 г. е прието, че съдът следи служебно за спазването на добрите нрави при иск за присъждане на неустойка. Според тълкувателното решение нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Преценката за нищожност поради накърняване на добрите нрави се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора, като ВКС изрежда примерно някои от критериите, които да бъдат използвани при преценката - естеството им на парични или на непарични и размерът на задълженията, изпълнението на които се обезпечава с неустойка; дали изпълнението на задължението е обезпечено с други правни способности - поръчителство, залог, ипотека и др. вид на уговорената неустойка

(компенсаторна или мораторна) и вида на неизпълнение на задължението - съществено или за незначителна негова част; съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнение на задължението вреди. В тълкувателното решение изрично е посочено, че прекомерността на неустойката не я прави а priori нищожна и същата се преценява към момента на неизпълнение на договора, чрез съпоставяне с настъпилите от неизпълнението вреди. Само несъразмерност между главницата и неустойката към момента на неизпълнението не е основание за обявяването на клаузата за неустойка за нищожна. Липсата на уговорен краен предел и срок за начисляване на неустойката не я прави нищожна, доколкото и периодът, и размерът на неустойката, са последица единствено от виновното бездействие на страната по договора.

Въпросът за накърняването на добрите нрави по отношение на уговорена неустойка следва да бъде решен чрез комплексна преценка не само на съдържанието на договорната клауза, но и при отчитане на други фактори, като свободата на договаряне, равнопоставеността между страните, функциите на неустойката, както и възможността неизправният длъжник сам да ограничи размера на неизпълнението, за да не се превърне неустойката в средство за неоснователно обогатяване (в този смисъл и решение № 88 от 22.06.2010 г. по т. дело № 911/2009 г., ТК, I ТО на ВКС).

В случая се установи, че размерът на неустойката в претендирания размер от 0,05 % от общата цена по договора за всеки просрочен ден, е установен за обезщетяването на изправния кредитор при забавено изпълнение на което и да е от задълженията на изпълнителя по договора, като неустойката е предвидена да дисциплинира изпълнителя при изпълнение на задълженията си по договора. Основни принципи при възлагането на обществените поръчки е осигуряването на ефективност при разходването на публичните средства чрез осигуряване на свободна конкуренция. Тези принципи следва да се приложат и съобразят и в конкретния случай, тъй като само реда на сключване на договора не изключва повишените изисквания към начина на разходване на публичните финанси. Именно чрез залагането на конкретния размер на мораторната неустойка се обезпечава получаването на дължимия резултат в необходимия на възложителя срок за изпълнение на законоустановените му функции, като по този начин се гарантира и ефективното разходване на публичните средства. Това е санкционната функция на неустойката, която е обусловена от обществения интерес на процесния договор. Освен това нарастването на размера на неустоечното задължение е обусловено единствено от продължителността на неизпълнението на длъжника, което зависи от неговата воля, но не е относимо към валидността на клаузата, преценявана към момента на сключване на договора. От друга страна страните са уговорили краен предел на неустойката от 20 %. Също така уговорената мораторна неустойка в размер на 100 лв. на ден, съобразена с цената на договора и срокът му на изпълнение, не е свръх прекомерна.

С оглед на гореописаното уговорената неустойка за забава в размер на 0,05 % от общата цена по договора /200 000 лв./ за всеки просрочен ден /100 лв. на ден/, но не повече от 20 % от общата цена /40 000 лв./ отговаря на присъщите □ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции и не е нищожна.

В случая не стоят и въпросите за прекомерност и неравноправност на клаузата за неустойка по чл. 14 от договора, които ответникът поставя в отговора на исковата молба. Процесният договор за обществена поръчка е търговска сделка и към него е приложим чл. 309 ТЗ, според който не може да се намалява поради прекомерност неустойката, дължима по търговска сделка, сключена между търговци, какъвто е настоящия случай. Освен това ответникът има качеството търговец по смисъла на ТЗ, поради което не се ползва от засилената защита, предвидена за потребителите физически лица по ЗЗП.

Съгласно чл. 2, ал. 2 срокът за приемане на превозно средство в сервиз на изпълнителя в работни дни е до 24 часа, считано от датата на получаване на заявката от възложителя. Заявката е получена на 30.06.2021 г., като в рамките на същия ден съгласно представения и приет по делото приемно-предавателен протокол е предаден автомобила за ремонт с основание „забива на 2500 обр/м /диагностика двигател/“. Съгласно чл. 2, ал. 4 от договора срокът за ремонти, при които не се налага демонтаж на основни агрегати и възли е до 7 работни дни от приемането на МПС, крайният срок за извършване на ремонта е до 09.07.2021 г. От представения и приет по делото приемно-предавателен протокол се установява, че автомобилът е върнат на възложителя след извършения ремонт на 10.11.2021 г. След изтичането на срока изпълнителят изпада в забава без да е необходима покана съгласно чл. 84, ал. 1, изр. 1 ЗЗД, от което следва, че изпълнителят е извършил ремонта и е върнал автомобила със 123 дни забава. За този период дължимата неустойка за забава, изчислена съгласно валидно уговореното в чл. 14 от договора между страните, е в размер на 12 300 лв. От представена и приета по делото фактура от 16.11.2021 г. и авизо за платежно от 03.12.2021 г., както и от приетата по делото експертиза се установява, че въпреки забавата на изпълнителя, възложителят е изпълнил в уговорения срок /30 дни след предоставяне на фактура/ задължението си за плащане на ремонта.

Изложеното налага извод за основателност на предявения главен иск. Между страните е налице договорна облигационна връзка, по която ищецът е изправна страна, а ответникът е в забава. Налице е валидно уговорена клауза за неустойка в договора в случай на забава на някоя от страните, която следва да намери приложение съгласно чл. 20а ЗЗД.

Направеното от ответника възражение, че забавата се дължи на непреодолима сила е неоснователно и недоказано. Чл. 306 ТЗ предвижда, че длъжникът, който не може да изпълни задължението си поради непреодолима сила, в подходящ срок уведомява писмено другата страна в какво се състои

непреодолимата сила и възможните последици от нея за изпълнението на договора. Съгласно чл. 21, ал. 3 от договора страната, която се позовава на форсмажорно обстоятелство, трябва в 3-дневен срок от настъпването му писмено да уведоми другата страна. При неизпълнение на това задължение страната няма право да се позовава на форсмажорно обстоятелство. По делото не са представени доказателства изпълнителят да е уведомил възложителя за наличието на твърдяната непреодолима сила поради обявеното в страната извънредно положение, поради което не е налице основание за освобождаването му от отговорност за забавата.

Възраженията на ответника, че процесният автомобил подлежи на бракуване и че има минимална остатъчна стойност са неоснователни, доколкото в договора извършването на ремонтите не е поставено в зависимост от техническото състояние на автомобила и неговата остатъчна стойност.

Неоснователно е и възражението на ответника, че размерът на неустойката е неправилно изчислен, тъй като е следвало да се изчисли въз основа на остатъка на дължимото възнаграждения, а не на целия му размер, доколкото чл. 14 от договора предвижда, че неустойката се изчислява върху общата цена на договора, определена в чл. 12, ал. 1 – 200 000 лв.

Възражението на ответника, че съставеният от ищеца протокол за дължимата неустойка не съдържа необходимите реквизити, а изпълнението било прието от възложителя без забележки, също е неоснователно, доколкото тези обстоятелства не водят до отпадане на последиците от забавата.

Всичко изложено дотук налага искът по чл. чл. 92, ал. 1 ЗЗД да бъде уважен изцяло.

Основателността на иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД предполага наличие на главен дълг и изпадане на длъжника в забава.

По делото се установи главен дълг. Ищецът е изпратил на ответника покана за плащане на неустойката в размер на 12 300 лв., която ответникът е получил на 07.12.2021 г. със срок за плащане на същата от 10 работни дни. Следователно е следвало да плати до 21.12.2021 г. Размерът на законната лихва за забава в периода от 21.12.2021 г. - 03.02.2022 г., когато е подадено заявлението по чл. 417 ГПК, е в размер на 150,34 лв. (изчислено служебно от съда с https://www.calculator.bg/1/lihvi_zadaljenia.html). С оглед на това и предвид принципа на диспозитивното начало /чл. 6 ГПК/ предявеният иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на законна лихва за забава в размер на 146,92 лв. е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Възражението на ответника, че обезщетението за забава не е включено в документа по чл. 417 ГПК е основание за обжалване на разпореждането за незабавно изпълнение, постановено в заповедното производство, но не и за отхвърляне на установителния иск по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на

ищеца следва да бъдат присъдени направените в хода на исковото производство разноси в размер на 248,94 лв. за заплатена държавна такса и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и в заповедното производство в размер на 248,94 лв. за заплатена държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, че „Д., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., дължи на Дирекция „У.“ към .Р, код по БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „К. Б. І“ № ., на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата 12 300 лв., представляваща неустойка за забава по чл. 14 от Договор за обществена поръчка № . г. за периода от 10.07.2021 г. до 10.11.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 03.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 146,92 лв., представляваща законна лихва за забава за периода от 21.12.2021 г. до 03.02.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение № 7458 на 15.03.2022 г. от СРС, ГО, 153 състав по ч. гр. д. № 5500/2022 г., допълнена със заповед за изпълнение № 8845 от 30.03.2022 г.

ОСЪЖДА Д., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., да заплати на Дирекция „У.“ към .Р, код по БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „К. Б. І“ № ., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 348,94 лв. – разноси в исковото производство и 298,94 лв. – разноси в заповедното производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____